

JOHANNES BEUKELMAN

Johannes Beukelman werd op 11 maart 1704 te Hoorn geboren. Hier heeft Florentius Costerus gestaan, en ook de bekende Lambertus de Beveren, die de Pelgrimsreis van John Bunyan van aantekeningen voorzag. Beukelman studeerde te Leiden in de godgeleerdheid. In oktober 1725 ontving hij een beroep naar Oost- en West-Blokker, dat wegens zijn minderjarigheid niet geaprobeerde werd door de Staten van Holland en West-Friesland. Op 27 november 1726 werd hij tot predikant bevestigd in zijn eerste gemeente Driehuizen en Zuid-Schermer. Vervolgens diende hij de gemeenten Alblasserdam (december 1728), Zierikzee (januari 1730), Hoorn (juni 1737), Rotterdam (maart 1749) en 's-Gravenhage (oktober 1750). In Hoorn werkte hij samen met zijn vroegere predikant Lambertus de Beveren. Tijdens zijn predikantschap in 's-Gravenhage betoonde hij zich vurig Oranjegezind. De stadhouder en andere edelen waren dan ook meer dan eens onder zijn gehoor te vinden.

Op 17 augustus 1757 is hij in 's-Gravenhage overleden, nadat een ernstige ziekte zijn lichaam in korte tijd had gesloopt. Velen betreurden hun gewaardeerde leraar. In zijn geboortestad werd hij begraven. Johannes Beukelman was een ijverig predikant, getrouw in zijn prediking, zijn catechiseren en huisbezoeken, en in het handhaven van de tucht. Vele malen diende hij classis of synode als scriba of preses. Hij mocht getuigen dat hij zegen ondervond op zijn prediking, die ontdekkend en overtuigend was. Zijn preekstijl was eerbiedig, ernstig en gevoelig, waardoor hij geliefd was in de gemeenten die hij diende. Hij bracht geen onnodige geleerdheid of uitweidingen op de preekstoel. In grote lijnen volgde hij de indeling zoals die toen gebruikelijk was: een korte inleiding, een uitleg van de tekst in enkele punten en een toepassing, waarin hij inging op de onderscheiden zielsgesteldheid van de leden der gemeente. Zelf heeft hij geen preken in druk laten verschijnen. Zijn nagelaten preken werden gekocht door boekdrukker Jan Abraham Bouvink, die ze in de jaren 1773-1777 uitgaf in zeven dikke bundels 'Keurstoffen' en 'Vervolgstoffen'. Zijn zoon, ds. Joh. Wilh. Bouvink begeleidde de uitgaven. In totaal zijn 334 preken uitgegeven.

Bronnen:

- Nieuw Nederlandsch biografisch Woordenboek, deel 7
- Reformatorisch Dagblad, april 2009.

De hierna volgende preek is een hertaling van de "Tweede Leerreden over 's Heilands Hemelvaart, donderdagnamiddag" uit De Lijdende en Verheerlijkte Immanuël, uitgewerkt en gepredikt door den weleerwaarden, zeer geleerden en nu zaligen heer Johannes Beukelman, uitgegeven te 's-Gravenhage bij Jan Abraham Bouvink, MDCCLXXV (1775), de pagina's 844-858. De preek is herschreven in de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands.

JEZUS IS WERKELIJK TEN HEMEL GEVAREN

door

JOHANNES BEUKELMAN

"En alzo zij hun ogen naar de hemel hielden, terwijl Hij heenvoer, zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleding, die ook zeiden: Gij, Galileese mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal alzo komen, gelijk gij Hem naar de hemel hebt zien heenvaren."

Handelingen 1:10-11

De apostelen kijken Jezus na. Maar aan hen verschijnen twee engelen, die hen van dit nakijken weerhouden door hen te overtuigen van de zekerheid van Jezus' opneming in de hemel en van Zijn wederkomst.

Inleiding

Het is een wonderlijke geschiedenis, die Mozes ons verhaalt in Genesis 28. De aartsvader Jakob reisde op bevel van zijn vader Izaäk en op aanstichten van zijn moeder Rebekka naar Mesopotamië. Daar kon hij de boosheid van zijn broer ontvluchten. Hij bevond zich in een huilende wildernis, toen hij onderweg door slaap werd overmand. Tot zijn gezelschap had hij niets anders dan wilde dieren. Als zijn hoofdkussen had hij slechts een steen, en als zijn dekbed de blauwe hemel. Zijn lampen waren de pinkelende sterren in het uitspansel. Zo legde hij zich neer om te rusten. Het gebeurde nu in zijn slaap dat hij droomde. Hij zag een ladder. De hoogte daarvan overtrof meer dan duizend torens van Babel of duizend maal de bergen Sinai en Sion. Van onder stond deze op de aarde en bovenaan reikte hij tot aan de hemel. Ook zag Jakob engelen daarlangs opklimmen en neerdalen.

Het is duidelijk dat daardoor aan Jakob enkele zaken te kennen werden gegeven. Hoewel de poorten van Berseba voor hem gesloten waren, zou het voor hem zijn als bevond hij zich in de voorstad van het hemelse Jeruzalem. Zijn reis zou voorspoedig zijn. Engelen zouden hem geleiden op zijn weg. God zou hem in het midden van een duistere nacht met een helder licht bestralen. Alle nevelen zouden daardoor voor hem verdwijnen. Niemand zal ons met reden kunnen tegenspreken wanneer we deze ladder ook beschouwen als een verheven afbeelding van de Middelaar Gods en der mensen, Jezus Christus. Het opperste van deze ladder raakte aan de hemel, en het onderste stond op de aarde. Daardoor werd de hemel met de aarde verenigd. Zo woonde Christus naar Zijn godheid vóór alles in de hemel, maar naar Zijn mensheid zou Hij ook eens op de aarde zijn. Zijn taak zou daarin bestaan dat Hij de aarde met de hemel zou verenigen. De engelen klommen langs die ladder van beneden naar boven. Dit is een mooi beeld daarvan dat deze zuivere geesten niet alleen Jezus, maar naar Zijn wil, ook de gelovigen dienen. De Heere Jezus Zelf geeft ons in Johannes I vers 52 aanleiding tot deze gedachte. Daar staat: *Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: Van nu aan zult gij de hemel zien geopend, en de engelen Gods opklimmende en nederdalende op de Zoon des mensen.* En inderdaad zien we dit op een verheven wijze werkelijkheid worden. In Zijn heilrijke geboorte, in Zijn glorieuze opstanding en in Zijn heerlijke hemelvaart.

Nauwelijks is Jezus te Bethlehem geboren of men ziet de hemel zich openen. Er kwam op het zelfde ogenblik een engel neerdalen uit de hemel. Die boodschapte de lang verwachte tijding aan enige herders in het veld. En of dit nog niet genoeg was, zo verscheen er op het zelfde ogenblik na die engel een menigte van de hemelse legermachten. Zij verheerlijkten God en

wensten de wereld geluk met de nieuwgeboren Koning. Ook zijn de engelen Jezus van dienst geweest bij Zijn opstanding uit de doden. De vrouwen die de Heiland liefhadden, gingen in de vroege morgen naar het graf. Zij wilden een laatste blijk van liefde aan hun Heere bewijzen. Op dat moment daalde een engel neer vanuit de hemel. Hij zei tot de vrouwen: Ik weet dat u zoekt Jezus de Nazarener. Hij is gekruisigd, maar toch is Hij hier niet. Wat zoekt u de Levende bij de doden? Hij is opgestaan. Kom hierheen en zie de plaats waar de Heere gelegen heeft. Hetzelfde zag men ook bij de heerlijke hemelvaart van de Heiland. De Zaligmaker voer op ten hemel. Daarbij werd gehoord het vrolijke toejuichen van de engelen en de vreugdeklanken van de zielen der volmaakt rechtvaardigen. Ook toen, terwijl Hij opvoer op een blinkende wolk als op een kostbare zegewagen, ook toen ging de hemel open. Engelen kwamen neer uit de hemel. Ze zeiden tot de discipelen die Hem nakeken: *Gij Galileese mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel? Deze Jezus Die van u opgenomen is in de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien heenvaren.* Wij hebben deze woorden aan u als tekst voorgelezen.

Op een ander tijdstip¹ hebben we uw aandacht gevraagd voor het overdenken van de hemelvaart van Christus Zelf. Lucas beschrijft ons deze in het voorafgaande negende vers: *En toen Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen en een wolk nam Hem weg uit hun ogen.* Nu willen wij met u spreken over wat op dit vers volgt en wat daarmee in verband staat. Deze tekst heeft als inhoud: De boodschap die twee engelen brachten aan de apostelen toen zij Jezus tijdens Zijn hemelvaart nakeken. Zij maakten hun bekend dat Jezus op dezelfde wijze eens zou terugkeren. *Moge dit woord van de tekst onze ziel ontroeren en voor ons een kracht tot zaligheid zijn. Ja, mogen we daardoor met Jezus in de Geest ten hemel opgevoerd worden. God geve ons daartoe Zijn zegen. Amen.*

Twee hoofdzaken uit deze tekst willen we wat nader overdenken:

1. Het gedrag van de discipelen met betrekking tot de hemelvaart van Christus.
2. De verschijning van de engelen en wat zij tot de apostelen spraken.

Verklaring

1.

Lucas beschrijft dat de discipelen, terwijl Jezus heenvoer, hun ogen naar de hemel gericht hielden. Zij waren verwonderd en verbaasd over dit bijzondere voorval. Maar ook werden zij vervuld met droefheid over het vertrek van hun lieve Meester. Hij werd hier uit hun midden weggenomen, terwijl de hemel daarover uitbundig was van vreugde. Misschien vroegen zij zich af of Hij Zich slechts voor korte tijd aan hun waarneming zou onttrekken. Ook waren zij vervuld met liefde tot Jezus, zodat zij niet konden nalaten naar Hem te blijven opzien. Wie Jezus liefheeft, kan zich een voorstelling maken van de blijdschap der zalige hemelingen, toen Christus ten hemel opvoer. Alleen deze grote blijdschap is, mijn vrienden, in staat een gelovige ziel in verrukking te brengen. Ik zie met mijn geloofsogen de opgetogen blijdschap van de heilige engelen. Maar ook de blijdschap van de zielen van de volmaakt rechtvaardigen, de aartsvaders. Zij zijn gestorven in het geloof op de onwankelbare Borg.

Ik zie hen de Kruisvorst met blijdschap en eerbied tegemoet gaan, om Hem in liefde te verwelkomen. Ik hoor hen Hem toejuichen: Welkom, O grote Michaël, Die de helse draak in het kruisperk zo edelmoedig hebt bevochten en gelukkig hebt overwonnen. Welkom U, Zoon van de levende God, Die de dood in zijn legerkamp op Golgotha hebt overwonnen. Welkom U, gekruisigde Heiland, Die de macht van de duisternis op de zegewagen van Uw kruis hebt

---

¹ Letterlijk: Hedenmorgen

tentoongesteld en meegevoerd. U bent het Lam Dat voor ons aan het kruis is geslacht. U bent het waard om het Boek te nemen en naar Openbaring 5, zijn zegels te openen en alle rijkdom, eer en dankzegging te ontvangen. Terwijl ik de zalige hemelbewoners de Kruisvorst zie verwelkomen, zie ik Hem met mijn geloofsogen tussen de hemelse rijen doorgaan. Ik zie Hem tot Zijn Vader Zelf naderen, Die Hem met nog meer vreugde verwelkomt. Met blijdschap roept Hij Hem toe: Bent U daar Mijn Zoon, Die aan Mijn gerechtigheid, heiligheid en waarheid hebt voldaan. Kom en zit nu aan Mijn rechterhand. Ontvang het loon dat U hebt verdiend. Ontvang de prijs die Ik U heb beloofd. *Eis nu van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting (psalm 2:8).*

Maar dalen we nu uit de hemel neer op de aarde. We zien dan hoe het de apostelen verging bij de hemelvaart van Jezus. Lucas zegt ons, dat zij hun ogen naar de hemel gericht hielden, terwijl Hij opvoer. Wij zien dan hoe zij de Heiland bij Zijn hemelvaart nakeken. Een gordijn van wolken nam Hem weg uit hun ogen. Hij verdwijnt echter niet uit hun hart. Daarin liet Hij zoveel tekenen van liefde achter, dat al het water van de zee en al de ruimte tussen hemel en aarde niet bij machte waren om deze tekenen daaruit te wissen. We zien hun ziel vervuld met grote verwondering over dit bijzondere voorval. Wij zien hen vervuld met een hartelijke droefheid over het verlies van hun Heere. Het lijkt me of ik hen met liefde en droefheid tegelijk hoor uitroepen wat eertijds Elisa tot Elia riep: *Mijn vader, mijn vader, wagen Israels en zijn ruiteren!*

Heere verlaat U ons zo? Neemt U zo afscheid van ons? Moeten we op deze wijze Uw lieflijke gezelschap missen? Wij hebben dat met zoveel vreugde en blijdschap, ook met zoveel genoegen en stichting van dichtbij ervaren. Het smart onze ziel. Onze geest wordt bitter bedroefd. Onze ogen vloeien over van tranen. We worden door verdriet overmand. Verlaat U ons, in plaats van dat U ons gelijk met U opneemt in de hemel? We behoeven er niet aan te twifelen dat de apostelen vol geweest zijn van dergelijke gedachten, toen ze hun ogen naar de hemel gericht hielden en Jezus nakeken, terwijl Hij van hen heenvoer.

2.

Ofschoon Christus op deze wijze van hen werd weggenomen, zij zelf echter waren niet voor Zijn ogen verborgen. Hoewel Hij van hen gescheiden was naar het lichaam, was Hij echter niet van hen gescheiden met Zijn genegenheid, met Zijn liefde en zorg. Zij waren verslagen over Zijn heengaan en keken Hem na met innerlijke ontroering. Dit trof echter ook, om zo te zeggen, de Heiland tot in Zijn hart. Hij kon het niet over Zijn hart verkrijgen om hen ongetroost achter te laten. Daar had Hij hen al te lief voor. Zij lagen Hem te na aan Zijn hart. Hij kon hen geen wezen laten, gelijk Hij hun beloofd had. Zij waren bedroefd over Zijn heengaan, maar Hij wil hen te hulp komen. Hij wil hen vertroosten in hun verdriet. Als zij in dit verdriet hun ogen naar de hemel gericht houden, terwijl Hij heenvaart, zendt Hij twee van Zijn engelen om hen te onderwijzen. Ziet, zegt de evangelist, *twee mannen stonden bij hen in witte kleding.*

Hoewel zij mannen genoemd worden, is het desondanks aan de gedaante waarin zij hier verschijnen op te maken dat ze engelen waren. Dit blijkt immers uit de manier waarop ze verschijnen en weer verdwijnen. Ze zijn onverwachts bij hen aanwezig en staan bij hen, terwijl niemand hen had zien aankomen. Ze zijn ook weer verdwenen voordat de discipelen hun vertrek konden opmerken. De woorden van deze engelen maken dit ook duidelijk. Zij spreken namelijk uit de Naam van God en van de Heere Christus. In Hun naam bestraffen zij de discipelen en onderwijzen hen nader over hetgeen hier voorvalt. Ook hun verschijning getuigt ervan dat zij hemelboden of engelen waren. De engelen zijn geesten en hebben eigenlijk geen lichaam. Toch zijn ze verscheidene malen in een menselijke gedaante

verschenen. Naar deze gedaante worden ze mannen genoemd, zoals ook bij de verschijning aan Abraham.

Er worden vier dingen van hen gezegd, namelijk over hun aantal, hun gedaante, hun gewaad en hun gesprek dat ze met de apostelen voerden. Het waren twee engelen, twee van die hemelse geesten, van die hemelse wachters van de grote Koning. Zalige inwoners van het paleis der onsterfelijkheid. Bij duizenden en tienduizenden dienen ze hun Koning. Er daalden twee van deze engelen neer, omdat de waarheid vaststaat in de mond van twee of drie getuigen. Uit de mond van twee engelen klonk de boodschap aan deze discipelen des te overtuigender. Het waren dus twee engelen die hier plotseling en onverwacht verschenen, zonder dat de discipelen het eerst gewaar werden. Daarom zegt Lukas: Zie, twee mannen stonden bij hen. Wat hun gedaante betreft verschenen ze als mannen. Zie, zegt Lukas, twee mannen; dat wil zeggen, twee engelen in een mannelijke gedaante. In deze uitstraling van kracht, dapperheid en voornaamheid hebben engelen zich meermalen vertoond. Hier ook, omdat ze met mannen een gesprek aangaan. De hemel is de gewone verblijfplaats van de engelen. Als ze bevelen krijgen om die uit te voeren op de aarde, gaan ze daarheen en verwisselen de hemel met de aarde. Dit gebeurt echter zonder de minste verandering van hun gelukzaligheid. Met betrekking tot hun *gewaad*, de engelen verschijnen in witte kleding, evenals de engelen die aan de vrouwen de opstanding van Jezus verkondigden. Over de betekenis van deze witte kleding wordt bij de overdenking van de verschijning aan de vrouwen meestal uitvoerig gesproken. De evangelist zegt dat hun gelaat was als van een bliksem en hun kleding wit als sneeuw. Deze witte kleding van de engelen kwam overeen met de boodschap die ze gingen brengen. Ze stonden hier om de discipelen te vertroosten. Begrijpelijk dus dat ze in witte kleding stonden.

Maar de tegenwoordigheid van deze engelen zou de discipelen weinig geholpen hebben, als ze bij het zien van hen ook niet gesproken zouden hebben. Ze bleven niet zwijgend staan, maar richtten het woord tot deze verbaasde aanschouwers. Hun boodschap was *Gij Galileese mannen, wat staat ge en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal alzo komen, gelijk gij Hem naar de hemel hebt zien heenvaren*. In hun gesprek horen we hun aanspraak, een tedere berisping en een trouwhartige onderwijzing.

De *aanspraak* is: *Gij Galileese mannen*. Niet uit verachting, zoals de Joden weinig met Galilea op hadden. In hun raadsvergadering hebben ze Nicodemus ooit toegesnuwd: *Onderzoek en zie dat uit Galilea geen profeet is opgestaan*. De engelen gebruiken deze aanspraak om aan te tonen dat de discipelen hun wel bekend zijn. Het is niet hun bedoeling hen te vleien met grote eretiteln. Daarom zeggen ze niet: apostelen, discipelen of vrienden van Jezus. Maar om hen nederigheid te leren, zeggen ze: *Gij Galileese mannen*. Ze roepen daarmee in herinnering wat van nu aan de plicht van de discipelen zou zijn. Ze waren Jezus gevolgd uit Galilea. Tijdens hun rondwandeling met Hem door Galilea, hadden ze hem dikwijls horen zeggen dat Hij naar Zijn Vader in de hemel zou terugkeren. In het bijzonder moesten ze zich nu de opdracht in gedachten houden, die zij in Galilea van Hem ontvangen hadden op de berg waar Jezus hen ontboden had. Namelijk om alle volken te onderwijzen en wat daarmee samenhang. De woorden: *Wat staat ge en ziet op naar de hemel*, houden een soort vriendelijke berisping in. Deze diende niet om de apostelen nog meer te bedroeven, maar om hen terecht te wijzen. Om hen weer tot de juiste gedachten te brengen.

Het was niet in hen te veroordelen dat zij opzagen naar de hemel. Dit is immers de plicht van ieder die God vreest. Jesaja zegt immers: *Heft uw ogen op omhoog, en zie, Wie al deze dingen geschapen heeft; Die in getal hun heer voortbrengt; Die ze alle bij name roept, vanwege de grootheid van Zijn krachten en omdat Hij sterk van vermogen is; er wordt er niet één gemist (Jesaja 40:26)*.

Het was evenmin in hen te veroordelen dat ze Jezus nakeken, want dit was het gevolg van hun brandende liefde tot de beminnelijke Immanuël. Maar wat de engelen hier wel in hen veroordelen, was dat zij, in dat opzien naar de hemel, met hun gedachten al te veel bleven hangen aan de lichamelijke tegenwoordigheid van Jezus. Ze waren nog te veel gericht op een aards koninkrijk. Hun hoop was niet, zoals het behoorde, gericht op een hemels Koninkrijk. Dat is de reden dat de engelen tot hen zeggen: *Gij Galileese mannen, wat staat ge en ziet op naar de hemel?* Het is alsof ze willen zeggen: Wat verwondert gij u zo over deze zaak? Wat staart u zo naar de hemel? Hij heeft u immers gezegd dat Hij naar de hemel zou terugkeren. Dit is ook het beste voor u. U hebt reden om u daarover te verheugen. U moet niet te veel bezig zijn met Zijn lichamelijke tegenwoordigheid. Er is wat anders waarop u moet zien. Bent u bedroefd dat u niet samen met Hem bent opgevaren? Troost u daarmee, dat Hij eens zal terugkomen om u tot Zich te nemen.

Vandaar ook dat de engelen aan hun vriendelijke vermaning een *troostvolle onderwijzing* toevoegen, wanneer zij vervolgen: *Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal also komen, gelijk gij Hem naar de hemel hebt zien heenvaren.*

De engelen doelen hier op Christus' roemrijke toekomst op de oordeelsdag. Hij zal dan met de grootste majesteit en heerlijkheid, omringd door de heilige engelen, op een troon van wolken verschijnen. Dan zal Hij recht spreken en een oordeel vellen. Zowel over de levenden als over de doden. De Heiland Zelf heeft het gezegd: *De Zoon des Mensen zal komen op de wolken des hemels met grote kracht en heerlijkheid.* Paulus leert in 1 Thess. 4:16 hetzelfde: *Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van de archangel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel.* Op dezelfde wijze verklaren hier ook de engelen dat Jezus eens zal wederkomen, zoals de discipelen Hem hebben zien heenvaren. In overeenstemming daarmee heeft Petrus verklaard: *Dat de hemel Hem moet ontvangen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen.*

Daarom verwachten we nog een tweede komst van Christus. Die zal volgens het getuigenis van de engelen ook zichtbaar zijn. Wij hebben geen belofte dat Christus op de een of andere wijze onzichtbaar met Zijn lichaam zal terugkeren. Dit werpt dan ook de opvatting omver van de wezensverandering bij de afgodische mis in het Pausdom², Het arme volk zoekt en aanbidt daarin Jezus. Op de miskelken staat namelijk geschreven: *Bid hier God aan.* Op sommige staat zelfs daarbij:

*Alhier is verborgen in dit slot,
Jezus, waarachtig mens en God
Zo Hij uit Maria is geboren,
Wie het niet gelooft, die is verloren.*

Hier geldt echter het Woord van Jezus: *Zo iemand tot u zal zeggen: 'Zie hier is de Christus of daar', geloof het niet. Want gelijk de bliksem uitgaat van het oosten en schijnt tot het westen, zo zichtbaar, zo helder en duidelijk, zal ook de toekomst van de Zoon des Mensen zijn (Matth. 24: 23 en 27).* Dit alles in overeenstemming met wat de engelen hier aan de apostelen verzekeren: *Gij Galileese mannen, wat staat ge en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal also, dat is, ook zo zichtbaar en eveneens met de wolken, komen, gelijk gij Hem naar de hemel hebt zien heenvaren.* Dan zal alle oog Hem zien, ook degenen, die Hem doorstoken hebben. Op deze wijze heb ik voor uw aandacht de voorgelezen tekstwoorden, zo kort als mij mogelijk was, uitgelegd.

---

² In de oorspronkelijke tekst voegt ds. Beukelman hieraan toe dat de profeet Daniël deze misopvatting al voorzegg had (Dan. 11:38).

Toepassing

Het belangrijkste dat hier naar voren komt, is dat de Heiland en Zaligmaker Jezus Christus werkelijk naar de hemel is opgevaren. We hebben al eerder³ overdacht dat Jezus, nadat Hij tot hen gesproken had, werd opgenomen terwijl Zijn discipelen het zagen. *Een wolk nam Hem weg uit hun ogen.* Zijn opvaren naar de hemel blijkt ook hier uit het niet tegen te spreken getuigenis van de engelen. Zij hebben de apostelen die Hem nakeken, verzekerd dat Jezus op de dag van het oordeel zal terugkomen zoals Hij is opgevaren. Hiermee stemt ook overeen het getuigenis van de heiligen op de aarde. Bijvoorbeeld van de eerste martelaar van het Nieuwe Testament, Stefanus. In het geestelijke strijdperk streed hij onder de ogen van zijn hemelse Veldheer. Hij zag de hemel geopend en Jezus staan aan de rechterhand van God. Ook Paulus heeft Jezus gezien op de weg naar Damascus in een stralend licht. Dat sloeg als een bliksem zijn grenzeloze hoogmoed neer en velde hem ter aarde. Eveneens heeft de apostel Johannes Jezus gezien op de dag des Heeren. Dat was toen hij door het wrede bevel van keizer Domitianus op het eiland Padmos gevangen was. Deze waarheid blijkt ook uit al de grote wonderwerken die volgden op de hemelvaart van Christus. De opperste Heiland had tot de Hogepriester gezegd: *Van nu aan zult u de Zoon des Mensen zien ziften ter rechterhand Gods en komende op de wolken des hemels.* Dat kwam ook openbaar toen Jezus op de Pinksterdag Zijn Geest heeft uitgestort op de apostelen. Eveneens toen Jezus de pijlen van Zijn toom op het weerspannige Jodendom heeft afgeschoten. Dat was toen men de Romeinse veldheer Titus hoorde bonzen op de muren van Jeruzalem. Oost en West gewaagden ervan toen die Romein op de poorten van Sion aanviel. Met de vonken van zijn fakkels deed hij de tempel in brand vliegen. Met de scherpste van zijn zwaard heeft hij die grote stad van haar aanzien beroofd.

Het blijkt ook als Jezus is gaan zitten op de koninklijke overwinningskoets van Zijn Evangelie. De apostelen hebben als geestelijke paarden deze koets voortgetrokken door de vlakke velden van de wereld en over alle bergen en dalen. Dit zijn allemaal heldere bewijzen dat Christus werkelijk naar de hemel is opgevaren. Trouwens, dit draagt ook bij tot de grootste roem van de christenen. Als Hij altijd vernederd zou zijn gebleven, zou men zich met de Joden kunnen ergeren aan een nederige Zaligmaker. Maar nu is Hij van Zijn kruis overgestapt naar Zijn troon. Hij is aan al Zijn leed ontkomen en heeft over al Zijn vijanden getriomfeerd. De nederige staat waarin zij voorheen verkeerden, kan de eerbiedige nagedachtenis van Israëls helden niet verbergen. We zien dit bij de aartsvaders Abraham en Jakob. Hetzelfde kan gezegd worden van Jozef, hun beschermer in Egypte. En van Mozes, hun leidsman uit Egypte. Zij allen werden uit het stof tot aanzien verhoogd. Wat voor reden hebben dan de Joden om Jezus, onze Heiland, te verwerpen? Na Zijn vernedering is Hij veel meer verhoogd dan wie ook.

Welaan dan, gelovigen, u die Immanuël liefhebt. Jezus is naar de hemel opgevaren vanwaar u Hem ook eenmaal ten oordeel kunt verwachten. Dit moge u stof tot blijdschap en vreugde geven. In het aanschouwen van Jezus' diepe vernedering ligt voor u reden tot uw vernedering en droefheid. Tot vernedering wanneer u ziet op uw zonden en de zware last daarvan op uw Zaligmaker. Tot droefheid omdat uw zonden de oorzaak zijn van alle smart en benauwdheid die Hem heeft getroffen. Uw zonden hebben die moedige Leeuw uit de stam van Juda als een worm doen kruipen in het stof. Uw zonden zijn ook de roede geweest waarmee Hij zo wreed is gegeseld. Ook de spijkers waarmee Zijn handen en voeten aan het kruishout werden vastgenageld. Het kan niet anders, of de overdenking van deze zaak moet een gevoelige ziel verootmoedigen en bedroeven. Hoe veel te meer moet de overdenking van de heerlijke hemelvaart van Jezus voor u een aansporing zijn tot grote vreugde en blijdschap. Groot was

---

³ Letterlijk: hedenmorgen

de blijdschap van het oude Israël toen de Ark uit het huis van Obed-Edom in de stad van David werd gebracht. De Levieten droegen die op hun schouders. Hun oversten en bloedverwanten vergezelden hen met muziekinstrumenten: met harpen, luiten en cimbalen. De Israëlieten begeleidden hen met trompetgeschal en bazuïngeklank. Koning David zelf vormde hierop geen uitzondering. Hij huppelde en sprong voor het aangezicht van de Heere. Ieders mond vloeyde over van vrolijke lofzangen: *O God, wij hebben Uw gangen gezien, de gangen van mijn God, van mijn Koning in het Heiligdom; de zangers gingen voor, de speellieden achter, in het midden de trommelende maagden (Psalm 68:25-26).*

Wat was het opvoeren van de Ark anders dan een zwak voorbeeld van de hemelvaart van Christus. Wat een blijdschap verwekte dit voorbeeld in het hart van de Israelieten. Hoeveel te meer moet u dan, gelovige, van blijdschap opspringen, nu u de hemelvaart van Christus als met uw geloofsogen mag aanschouwen. Hier geldt wat er gezongen wordt in Psalm 47: *God vaart op met gejuich, de HEERE met geklank van de bazuin. Psalmzingt Gode, psalmzingt! Psalmzingt onze Koning, psalmzingt. Want God is een Koning van de ganse aarde; psalmzingt met een onderwijzing.* En zoals op andere plaatsen (Psalm 97 en 99) wordt gezongen: *De Heere regeert, de aarde verheuge zich, dat veel eilanden zich verblijden. De Heere regeert, dat de volken beven; Hij zit tussen de cherubs; de aarde bewege zich. De Heere is groot in Sion en Hij is hoog boven alle volken.* Inderdaad, het kan niet anders, gelovigen. Wie belang heeft bij deze hemelvaart van Jezus, uw Heere, uw Bruidegom en Koning, moet ook bijzonder verheugd en met dit gebeuren zeer ingenomen zijn. Gelovigen, zoek steeds in de geest met Jezus naar de hemel op te varen. Beijver u uw hart los te maken van de wereld en al het wereldse. Stijg met uw gedachten steeds boven zon en maan. Zie, in navolging van de apostelen, steeds op naar de hemel.

Maar helaas, moeten we er niet over klagen dat er onder u, toehoorders, nog zoveel wereldlingen worden gevonden. U vergaapt zich nog aan de wereld. U bedenkt aardse dingen. U zwoegt, loopt en draaft in de loopbaan van deze wereld, zodat het stof u in de ogen stuift. In plaats van hemels gezind bent u nog geheel wereldsgezind. In plaats van op te zien naar de hemel gaat uw blik steeds naar het aardse. De engelen zeiden: Gij Galileese mannen, wat staat ge en ziet op naar de hemel? Tot velen van u kunnen we wel zeggen: Mensen, wat staat ge en ziet zo neder op het aardse? Het is met u als met Ezau: Dat rode, dat rode. Men is en blijft verliefd op dit afgodische. Men verlangt steeds naar de vlees potten van Egypte. Men is verstrikt in het slijk der aarde. U bent mensen van wie men met een heidense dichter zeggen kan:

*O zielen, krom naar d' aard' gebogen!
Die 't hemelse niet hebt voor ogen!*

Maar mensen, wat staat u te kijken naar de aarde. Bent u niet hemelsgezind in uw handel en wandel? Zoekt u niet de hemelse dingen? Is uw hart, uw oog, uw vermaak en verlangen nog gericht op de dingen die op de aarde zijn? Dan hebt u ook nog geen deel aan de hemelvaart van Jezus. Ubent dan nog uit de aarde aards en vleselijk. *Want die naar het vlees zijn, bedenken wat van het vlees is (Rom. 8:5).*

Anderen zeggen en denken misschien bij zichzelf: Hebben wij dan geen enkele grond om ons de hemelvaart van Christus toe te eigenen en op ons leven toe te passen? Want, zegt iemand, ik mag er zo graag over horen spreken. Ik mag er met onderscheid over horen preken. Als vanuit dit onderwerp met ernst wordt aangedrongen, dan verlang ik er oprecht naar. Ik loop de beste en meest ernstige predikanten na. Als u niets anders hebt, dan bent u gelijk aan de schare der Joden. Zij hoorden Jezus wel graag, maar bleven echter onbekeerd.

Een ander denkt: Ik geloof toch in Jezus Christus en dat Hij naar de hemel is opgevaren. Ik weet dat dit waar is. Ik kan dit bewijzen uit Gods Woord. Ik stem dit toe en geloof dit. Ik houd dit voor waarheid. Zou ik dan het geloof niet hebben? O ja, u hebt geloof. Maar weet u wel wat voor een geloof? Het historische geloof. Dat had Agrippa ook. Maar hij ging ermee verloren. Een volgende denkt: Mijn geloof is evenwel waarheid. U kunt het mij niet afnemen. Ik heb met veel helderheid en licht meer dan eens inzicht mogen hebben in het feit van Jezus' hemelvaart. Ik heb er rust bij gevonden. Vroeger was ik daarover onkundig en onwetend. Nu is dit feit voor mij duidelijk en helder geworden. Zou dat niet door de Heilige Geest gewerkt zijn? Ach, arm mens, weet u niet dat Paulus ook dit aan het tijdgeloof toeschrijft? Als u dan niet meer bent dan een tijdgelovige, wat zal u dit helpen?

Weer een ander denkt ontstemd: Zou mijn geloof dan ook niet goed zijn? Ik ben meer dan eens bij de behandeling van deze en andere waarheden hemels gestemd, opgebeurd en vrolijk geworden. O wat ben ik er opgetogen onder geweest. Wat heeft het mij aangesproken, toen, onder de preek, tijdens de catechisatie en in dat gezelschap. Ach, arm mens. Als dit een bewijs van genade was, wat heeft Paulus het dan mis gehad. Hij schrijft dat zij die de hemelse gaven, het goede Woord van God en de krachten der toekomstige eeuw gesmaakt hebben, afvallig kunnen worden. Ziet u wel als u anders niet hebt, dat u zich dan nog kunt bedriegen?

Maar zal ik u eens zeggen wie wel deel hebben aan Jezus' hemelvaart? Luister! Het zijn alleen zij die Hem zowel door Zijn Geest in hun hart, als in de hemel hebben. Want die zijn gebouwd tot een woonstede van God in de Geest. De Heilige Geest werkt met kracht het geloof in hun ziel. Daardoor omhelzen zij Hem. Zij nemen Hem aan en verenigen zich met Hem. Ze worden met kracht versterkt door de Geest in de inwendige mens, opdat Christus door het geloof in hun harten wone. Zij houden God en Christus voor hun Alles. Met dat doel hebben zij Hem gezocht en gekozen, met voorbijgaan van alles wat buiten Hem is.

In Hem alleen zoeken ze hun rust en voldoening. Naar waarheid kunnen ze tot Hem zeggen: *Nevens U lust mij ook niets op de aarde. Bezwijken mijn vlees en mijn hart, zo is God de Rotssteen van mijn hart en mijn Deel in eeuwigheid (Psalm 73:25b-26)*. Duizend werelden zouden ze ter wille van Hem met de voet verstoten.

Zij weten bevindelijk van het nabij en van het ver van Hem zijn. Afhankelijk daarvan zijn ze blij of droevig. Ze zijn nabij Hem, als het hun gegund wordt tot Hem in Zijn hart in te dringen. Als Hij zich aan hun ziel ontdekt, is het voor hen een Avondmaal houden met Jezus, en van Jezus met hen. Maar wat is hun ziel ontzet als Hij zich onttrekt en Zijn aangezicht verbergt. Met de bruid uit het Hooglied zeggen ze dan: *Mijn hart wordt ontroerd om Zijnentwil*.

Vindt u deze dingen niet in uzelf? Och, wat bent u dan ongelukkig. Helaas, wereldse mensen, wat bent u dan nog ellendig. Paulus zegt immers van wie de aardse dingen bedenken, dat hun einde het verderf is.

Maar kinderen van God. U, die in waarheid door het geloof met Jezus verenigd bent. U die met Hem gemeenschap hebt. Voor u is Jezus naar de hemel opgevaren. U ten goede zal Hij eens terugkomen, zoals Hij hier is opgevaren. O, wat heeft u zo in verwarring gebracht, dat u nog zo dikwijls, in plaats van op te zien naar de hemel, naar beneden ziet op de aarde. O, mijn vrienden en vriendinnen, hoe kunt u nog zo dwaas zijn. Hoe kunt u nog zo verkeerd, zo onjuist handelen? Is er voor u nog zo veel te halen in de wereld? Is de wereld met al wat ze bezit niet vergankelijk en van korte duur? Kan de hele wereld uw ziel, die immers naar hogere dingen streeft, wel vreugde geven? Ik doe een beroep op uw eigen ondervinding. Heeft de wereld u wel ooit de vreugde gegeven die u in haar zocht? Wat kijkt u dan nog zo dikwijls naar de wereld? Ze is immers uw kostbare hart niet waard?

Probeer liever uw hart hoe langer hoe meer los te maken van de wereld. In plaats van omlaag te kijken naar de aarde, is het beter uw ogen op te heffen naar omhoog. Zie op naar de hemel. Laat uw handel en wandel, uw gedachten, uw begeerten en uw verlangens gericht zijn naar boven, naar Jezus. Waar uw schat is, laat daar ook steeds uw hart zijn. Is Jezus dan uw schat en de lust van uw ogen, laat dan ook uw hart steeds in de hemel zijn. Laat Jezus het vermaak van uw hart en de begeerte van uw ziel zijn. *Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechterhand van God. Bedenk de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn (Koloss. 3: 1-2).*

*'t Oog omhoog, het hart naar boven,
hier beneden is het niet!
't Ware leven, lieven, loven
is maar, waar men Jezus ziet.*

De hemelvaart van Christus is ook vol troost voor u, gelovigen. Ze geeft troost in allerlei verdrukkingen. Ze troost in het uur van de dood. Dan zal uw ziel, losgemaakt van de last van het lichaam, in een ogenblik naar de hemel opvaren. Ten slotte, ze geeft troost in het laatste oordeel. Want Jezus, Die naar de hemel is opgevaren, zal op dezelfde wijze eens terugkomen. Hij zal de gelovigen, die hier door kruis en lijden afgemat zijn, overbrengen in het nieuwe Jeruzalem. Hij zal tot hen die zalige woorden van troost spreken: *Komt gij gezegenden van Mijn Vader, beërft dat Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld (Matth. 25:34).*

AMEN